

بهره‌مندی از زندگی خوب و عمل صالح؛ دو رکن دعوت انبیا

آیه «یا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ». برای من قشنگ‌ترین و زیباترین آیت قرآنی است؛ اول دعوت به بهره‌مندی از یک زندگی خوب، و دیگر انجام عمل صالح. اینها دو رکن اصلی دعوت و بعثت انبیاء هستند.

آیه «یا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ». برای من قشنگ‌ترین و زیباترین آیت قرآنی است؛ اول دعوت به بهره‌مندی از یک زندگی خوب، و دیگر انجام عمل صالح. اینها دو رکن اصلی دعوت و بعثت انبیاء هستند.

به گزارش اینکنا، حجت الاسلام و المسلمین رسول جعفریان یادداشتی درباره هدف از بعثت پیامبر(ص) به رشته تحریر درآورده که متن آن از نظر می‌گذرد؛

«پیام بعثت، تهذیب بندگان «بِرَبِّهِمْ»؛ آموختن آیات الهی و حکمت به ایشان «بِعَلْمِهِمْ»، برداشتن زنجیرها «يَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَ الْأَغْلَالَ»، و ارائه تصویری از یک زندگی اخلاقی بر اساس اسوه بودن رسول الله است «لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ».

اساس این دعوت، بندگی خداوند «لِيَعْبُدُونَ»؛ و به عبارت رساتر، رواج توحید و یکتاپرستی «قولوا لا اله الا الله تفلحوا» و گذشتن از منیت‌های فردی و قومی است. آدمی که اسماء الهی را تعلیم یافته «وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ»، و در نهاد فطرتش تعهد بر بندگی خالقش نقش بسته «أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ»، بار دیگر در این عالم، با بعثت، پیام الهی و هدایتگرانه رسول را می‌شنود تا با پرهیز از شرک، راه توحید و بندگی را بی‌پیماید «وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَ لَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

این دعوت اساسش شناخت خداوند و پرستش اوست «لِيَعْبُدُونِي»، و حاصل آن داشتن یک زندگی اخلاقی - الهی است که چهارچوب اصلی آن اخلاق نبوی، فقه اسلامی، شعور انسانی و باور به قیامت با امید به لقاء پروردگار و بهره‌مندی از عفو و بخشش و مغفرت اوست.

رسولان الهی، تلاش کرده‌اند تا در این دعوت، در مقام یک مبشر و منذر، هادی و معلم و مرشد و یک اسوه عملی، راه را به بشر بنمایانند. راهی که از دالان عرفان الهی، اخلاق و فقه می‌گذرد و بنیادش بر معرفت الهی و درک این است که فقط اوست که هست و ما بقی تنها نشانی از اویند و در سمت و سوی او بهره‌ای از وجود دارند.

پیامبر که به دعوت مبعوث گشت، سیاه و سفید را برابر شمرد، عرب را با عجم به یک چشم نگریست، فقیر و غنی را برابر خداوند و در صف نماز در کنار هم نشانند، و از قول خداوند گفت که برترین شما منقی‌ترین شماست و بس «إِنَّا أَكْرَمُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَاكُم»؛ در قرآن هیچ نشانی از منیت‌های فردی و جمعی، عربی و عجمی، قومی و قبیله‌ای دیده نمی‌شود.

در این دعوت الهی و بعثت، ماهیت دعوت انبیاء یکی است و آنچه خداوند به موسی و عیسی و محمد داده، پیام واحد دارد، چنان که خود تأکید کرده است که: لا تُفَرِّقْ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ»؛ این انبیاء هر کدام در میان قوم و قبیله‌ای بودند اما ماهیت دعوت آنان یکسان و یکی بود. خداوند با تأکید بر این مطلب و در ادامه آن از آدمیان می‌خواهد که: «أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَ لَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ»؛ دین را اقامه کنند و میان آن به عنوان این که این دین از این طایفه و آن یکی از دیگری است، تفرقه ایجاد نکنند.

افتخار اسلام بر این اساس بوده و هست که بعثت الهی رسول الله، برای همه بشر بوده و این دعوت فارغ از هر نوع نگاه تبعیضانه میان همه اقوام به پیش رفته است. همین شعار بوده است که بربرها و ایرانیان و هندیان و رومیان همه بر آن اساس، به اسلام گرویدند و اسلامشان نه از ترس شمشیر امویان و عباسیان، بلکه به عشق نگاه برابراندیشانه اسلام بود که برای آدمی حرمت می‌نهاد و هر کسی را از هر قوم و قبیله‌ای می‌پذیرفت و تفرقه میان مردمان ایجاد نمی‌کرد. این باعث تأسف است که اساس اسلام، احترام به انسان و کرامت انسانی باشد، اما امروز بیشترین اختلاف بین کشورهای اسلامی و اقوام مسلمان به عنوان عرب و عجم باشد. این نشان از آن است که ما در ادعای اسلام، صادق نیستیم. باید گفت غالب جماعات سیاسی، کسانی هستند که نعمت خدا را می‌شناسند و به اسم آن بر سریر قدرت می‌نشینند و سپس آن نعمت‌ها را با این قبیل رفتارهای قوم‌گرایانه انکار می‌کنند. «يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا».

اگر آسمان به زمین بیاید، و یا زمین به آسمان، دعوت انبیاء همان است که در قرآن آمده است که: «قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ قَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَ لَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا» رسول هم که اشرف

آدمیان است، بشری است مانند شما، فقط به او وحی می شود بر این که خدا یکی است. هر کسی که امید دیدار پروردگار را می برد، باید عمل صالح انجام دهد و در حین عمل صالح در عبادت پروردگارش شرک نوزد.

رسولان آمده اند که آدمی را به دو چیز، استفاده از نعمات زندگی و عمل صالح دعوت کنند. «یا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحاً إِيَّايَ مَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ»؛ ای رسولان، از پاکیزه ها بخورید و عمل صالح انجام دهید. من به آنچه می کنید آگاهم». برای من این قشنگ ترین و زیباترین آیت قرآنی است. اول دعوت به بهره مندی از یک زندگی خوب، و دیگر انجام عمل صالح. اینها دو رکن اصلی دعوت و بعثت انبیاء هستند. بهتر است حکومت های مدعی اسلام و توده های مسلمان و همه ما، بر پایه این دو اصل، برنامه ریزی کنیم.»